

DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslankýň Národnej rady Slovenskej republiky Veroniky Remišovej a Eriky Jurinovej
k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 171/2005 Z. z. o hazardných
hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa
menia a dopĺňajú niektoré zákony

(tlač 255)

Vládny návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách
a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia
a dopĺňajú niektoré zákony sa dopĺňa takto:

V Čl. I sa za bod 8 vkladá nový bod 9, ktorý znie:

„9. § 2 sa dopĺňa písmenom w), ktoré znie:

„w) narušovaním verejného poriadku taký čin, ktorý je trestným činom alebo priestupkom
proti verejnému poriadku podľa osobitného predpisu,^{4c)} ak je spáchaný v herni.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 4c znie:

„^{4c)} § 47 a 48 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení
neskorších predpisov.“.

Doterajšie body sa následne prečísľujú.

Odôvodnenie:

*Na účely zostavenia petície, na podklade ktorej je obecné zastupiteľstvo oprávnené prijať všeobecne
záväzné nariadenie o zákaze prevádzkovania hazardných hier na území obce je potrebné, aby sa priamo
v zákone č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení
neskorších predpisov (ďalej len „zákon o hazardných hrách“) definoval pojem verejný poriadok, resp.
aké konanie sa považuje za „narušovanie verejného poriadku“. Je to potrebné aj preto, že ochrana
verejného poriadku je v zmysle § 1 ods. 2 zákona o hazardných hrách účelom tohto zákona a výklad
pojmu „narušovanie verejného poriadku“ spôsobuje v praxi problémy, najmä pri posúdení otázky, či
bol verejný poriadok narušený v súvislosti s prevádzkovaním hazardných hier dokonca aj vtedy, ak
k nemu došlo napr. v herni.*

*Verejný poriadok patrí medzi právne neurčité pojmy, pričom tento pojem sa nachádza vo viacerých
právnych predpisoch, no neexistuje jeho jednotná, všeobecná definícia. Definíciu pojmu verejného
poriadku obsahuje napr. § 2 ods. 1 písm. j) zákona o pobyte cudzincov, podľa ktorého na účely zákona
č. 404/2011 Z. z. sa rozumie ohrozenie verejného poriadku, porušenie alebo ohrozenie záujmy
chráneného zákonom týkajúceho sa základných ľudských práv a slobôd, ochrany maloletých a iných
zraniteľných osôb, alebo opakované porušovanie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa riadneho
výkonu verejnej správy, životného prostredia, verejného poriadku alebo občianskeho spolunažívania.*

*V uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sa uvádza, že „k pojmu verejný poriadok je dôležité
uviesť, že spôsob a medze použitia opatrenia z dôvodu verejného poriadku upravuje smernica
2004/38/ES vo svojom čl. 27. Z ods. 2 čl. 27 vyplýva, že takéto opatrenia musia byť vykonané v súlade
so zásadou primeranosti a musia byť založené výlučne na osobnom správaní dotknutej osoby, ktoré
musí predstavovať „skutočné, aktuálne a dostatočne závažné ohrozenie niektorého zo základných*

záujmov spoločnosti", pričom opatrenie nie je možné odôvodniť okolnosťami nesúvisiacimi s dotknutou osobou. Súdny dvor EÚ sa pri výklade použitia výhrady verejného poriadku tiež obmedzil skôr na konštatovanie všeobecných princípov, pričom posúdenie veci ponechal v kompetencii vnútroštátnych súdov. Uviedol, že zatiaľ čo zásada voľného pohybu osôb by mala byť vykladaná extenzívne, u výhrady verejného poriadku je nutné použiť výklad reštriktívny. (Porovnaj bod 18 rozsudku zo dňa 04. 12. 1974 vo veci Van Duyn, 41/74, Recueil, s. 1337; bod 23 rozsudku zo dňa 19. 01. 1999 vo veci Calfa, 348/96, Recueil, s. 1-11). Súdny dvor stanovil všeobecný test použitia výhrady verejného poriadku, ktorý predpokladá okrem spoločenského neporiadku, ktorý predstavuje všetky porušenia práva, existenciu skutočného, aktuálneho a dostatočne závažného ohrozenia niektorého zo základných záujmov spoločnosti. Nestačí teda len porušenie práva, ale musí existovať skutočná a dostatočne závažná hrozba, dotýkajúca sa základného záujmu spoločnosti. Súdny dvor uznáva, že rôzne štáty môžu mať rôzne záujmy, ktorých sledovanie spadá pod pojem verejného poriadku a pojem verejného poriadku sa môže meniť v čase. (porovnaj, bod 18 rozsudku vo veci Van Duyn; bod 26 rozsudku zo dňa 28. 10. 1975 vo veci Rutili, 36/75, Recueil, s. 1219; bod 34 rozsudku vo veci Bouchereau); v kontexte Spoločenstva je nutné chápať pojem verejného poriadku tak, aby jeho pôsobnosť nemohla byť stanovená jednostranne členským štátom bez možnosti kontroly zo strany Spoločenstva (uznesenie ÚS SR IV. ÚS 297-2014-17)

V súlade s vyššie odôvodnením sa navrhuje, aby sa za narušenie verejného poriadku považoval taký čin, ktorý je (akýmkoľvek) trestným činom v zmysle Trestného zákona, pretože ide o spoločensky nebezpečné konanie vo všeobecnosti, alebo taký čin, ktorý je postihovaný podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov ako priestupok proti verejnému poriadku, a to za podmienky, že takýto čin bol spáchaný v herni bez ohľadu na to, či bol spáchaný v súvislosti s hraním hazardných hier. Na základe toho bude možné priamo v spolupráci s Policajným zborom SR určiť „skutočné, aktuálne a dostatočne závažné ohrozenie niektorého zo záujmov spoločnosti“ tak, ako to požaduje Súdny dvor EÚ.

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH

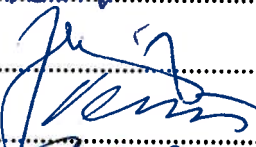
poslankýň Národnej rady Slovenskej republiky Veroniky Remišovej a Eriky Jurinovej
k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 171/2005 Z. z. o hazardných
hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa
menia a dopĺňajú niektoré zákony

(tlač 255)

Meno a priezvisko

Podpis

1.
2. SILVA SHAHIZAD
3. Ján Matoušek
4. Erika Jurinová
5. Anna VEREŠOVÁ
6. ALAN SUCHÁNEK
7. VILÉP LUKAČ
8. VIERA MURČOVÁ
9. Oto ZARNOV
10. MAREK KRAJČI
11. Richard Vašutka
12. EDUARD HEGER
13. JÁN MAROSZ
14. MIROSLAV SOPKO
15. JÁN BLUDAS
16. SOŇA GABORTÁKOVÁ
17. GÁBOR GLENDEL
18.
19.
20.

1. VERONIKA REMIŠOVÁ
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.